

श्रीशैवाय
जितमान

श्रीशंकराय नमः॥ ॥ जेमि निरुवाच ॥ ॥ अकालमृत्युजितवान् श्वेतो राजा महा मुने ॥ तां शां
तिं कृपया विद न्यथा वद कुरु महर्षि ॥ १ ॥ दुर्वासो वाच ॥ ॥ पुराणा पापशान्तिपथं शैवाय मार्जनं स
दा ॥ पपाठ परया भक्त्या रक्षये चात्मानो ध्रुवम् ॥ २ ॥ सर्वरक्षाकरं पुराणं रक्षोघ्नी शिव भाषितम्
॥ विप्रिनाशं करत्याप्नो विधेर्दक्षस्ततो भृगुः ॥ भृगोः क्रतुः क्रतोर्गर्गि गगच्छितो महीपतिः ॥ श्वेता
च कोशिकश्चाहं तस्मात्सं प्राप्नुवाहर्तुं ॥ ४ ॥ शिवं शान्तिकरं पुराणं पठेत्सर्वार्थसाधनं ॥ नमस्क

शेवापा
॥१॥

त्वा महेशाय-पार्वतीशायशोभवे ॥ ५ ॥ आश्रित्याश्रिपरीतानां विद्वेरूपहतात्मनी ॥ पुरुषाणां तथा मू-
र्गा भक्त्या च प्रयतात्मनी ॥ ६ ॥ सर्वशान्तिकरं पुंरूपं शेवापा मार्जनीं पठेत् ॥ विधिवत्प्रयतो भूत्वा कु-
शहस्तन्यधीः ॥ ७ ॥ मार्जयेत्सर्वगात्राणि कुशाग्रेः शिवतत्परः ॥ त्रिपुंड्रं भस्मना कृत्वा शुचिरी-
शानमातशः ॥ गोग्रहीविद्या तन्नि-कुर्याच्छान्तिमिदं शुभा ॥ ईश्वरस्य मुखी भोजान्निर्गतिपापनाशि-
नी ॥ ॥ जेमितिस्त्वाच ॥ ॥ भगवन्त्वा महं प्रष्टुमिच्छाम्येकं वदस्व तत् ॥ विधित्वा च कथं प्राप्नुयुः ॥

गम
॥१॥

शुखतरं परी ॥ १० ॥ देवदेवान्महेशानादिसगलकथय प्रभ ॥ ॥ उवासीवाच ॥ सुमेरुशिखरामीर्न देव-
देवमुमापति ॥ ११ ॥ स्कन्दनन्दीमहाकालविघ्नराजगणार्चितम् ॥ ततो देवगणाः सर्वमुत्तमयश्च तपोधना-
ः ॥ १२ ॥ तुष्टुवुः परया भक्त्या शंकरं कुरुणाकरं ॥ अग्यजुसामगर्भसिर्वाग्भिसुपरया मुदा ॥ १३ ॥ त-
त्र ब्रह्मा मुखामीनः सर्वलोकपितामहः ॥ सदाशिवं तमस्कृत्य वदन् जितिरभायतः ॥ १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
देवदेव महादेव-सर्वलोकहितेशतः ॥ रहस्यं किंचिदिच्छामि प्रष्टुमी भक्तवत्सला ॥ भूते ग्रहे च रोगेश्वरिविवि-

श्रीवापा
॥२॥

धैः प्राणिनः सदा ॥ पीड्यंते दुःखिताः सर्वे महादेव जगत्प्रभो ॥ १६ ॥ तेषां शान्तिं वदस्व त्वं ग्रह व्याधिवि
मोचनं ॥ ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा देवस्त्रिभुवनेश्वरः ॥ १७ ॥ प्राणिपीडादिनिरता ग्रहभूतादि राक्षसाः ॥
रोगाश्च विविधा ये च लूता विस्फोटकादयः ॥ १८ ॥ बालग्रहाश्च ये केचिद्ये केचित्सान्निपातिकाः ॥ प्रा
णिनां दुःखदासतां विचरन्ति महीतले ॥ १९ ॥ तानानि तु गणाः सर्वे ह्यद्रुताः शंभुना स्वयं ॥ गणैरुक्त
स्तदा शंभुः किं कर्तव्यं जगत्प्रभो ॥ २० ॥ आज्ञापय महादेव कर्मः शीघ्रं त्वदाज्ञया ॥ दयानिधे महादे

राम
॥२॥

व सर्वदुःखविनाशनः ॥ २१ ॥ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ शृण्वंतु च गणाः सर्वे त्रैलोक्ये विचरन्ति ये
॥ प्राणिपीडाकरा दुष्टा रोगग्रहनिशाचराः ॥ २२ ॥ लोकानां विविधदुःखं प्रयच्छन्ति सदा धमाः ॥ यत्र
कुत्र स्थिताः सर्वे ह्यनेयास्ते तु सर्वाप्रतः ॥ २३ ॥ ततः शिवगणाः सर्वे हर्षनिर्भरमानसाः ॥ दुष्टास्मान्ना
नयामासु स्त्रैलोक्ये खान् शिवाज्ञया ॥ २४ ॥ बद्धा दृढकपुथकपापान् ग्रहान् रोगान् राक्षसान् ॥
पापिष्ठानानि सर्वांस्तु बान् कुरान् बालग्रहानपि ॥ २५ ॥ यथा कर्मैतु ते सर्वे दैवतस्य गता भुवि ॥ प्राणि

जेवापा
॥ ३ ॥

पत्यमहेशानमिदमृचुर्वचोगराः॥ २६ ॥ देवदेवमहेशान सर्वदुष्टास्त्वदाजया॥ त्रिलोक्यस्थाः सम
सीताः प्राणिप्रीडाकराः विभोः॥ २७ ॥ देवदेवग्रहाः सर्वकुष्मांडावह्नगक्षसाः॥ वेताताश्चपिशा
चाश्चयक्षगंधर्वराक्षसाः॥ २८ ॥ क्रुद्धाश्चजृम्भकाः प्रेताः भूताः स्कंदग्रहा अपि॥ महाभारी तथा कृत्यापू
तनागर्भघातिनी॥ २९ ॥ डाकिनी शाकिनी घोरा गदिनी चक्रिणी तथा॥ अंतरिक्षचराः सुद्राः दिव्या
स्तुविविधास्तुताः॥ ३० ॥ अपस्मारा महोत्पाता पातपित्तकफोद्भवाः॥ शाप्ता बहुविधोरिद्राः संतता स्था

राम
॥ ३ ॥

हिकादयः॥ ३१ ॥ दोषीत्याः सन्निपातोत्थाः ज्वराः आगंतुकास्तपि॥ अतिसारशिरोरोगः प्रीहगुल्मभर्ग
दराः॥ ३२ ॥ कुष्ठप्रमेहप्रदरा विडुक्ताश्चपुरंदराः॥ श्वासकासैक्षयछर्दिकर्गश्चलंगलामयाः॥ ३३ ॥
विस्फोटलूतिकावर्तमुत्रककुमलीमसाः॥ पांडुहिका ललाटस्था मुखरोगाश्चदारुणाः॥ ३४ ॥ नेत्ररोग
गा बहुविधारोगाश्चैवोपसर्जिकाः॥ एते चान्ये बहुविधा व्याधयो ग्रहाः॥ ३५ ॥ प्रणीतं नैव येशक्ताः किंपु
न स्वीनरि सितुं॥ त्वत्तेजसादुरात्मानोऽभिभूताः प्रलयंगताः॥ ३६ ॥ आज्ञापय महोदेव किंकर्म

श्वाधयो २

मेवापा
॥४॥

थतवाज्ञया ॥ सतातुवाच भगवान्तीशकोध समन्वितः ॥ ३७ ॥ प्राणिनो दुःखितास्त्वेते केन दोषेण वेग
हाः ॥ तत्सर्वं निभयाः संतो यथा वदन्तु मर्हथ ॥ ३८ ॥ ग्रहादुचुर्महेशानं प्रणिपत्य पुनः पुनः ॥ येन
हाम्नाममालोके दुर्वृत्ताश्चाविवेकिनः ॥ ३९ ॥ सर्वदा दुःखिता पापाः प्रायो नर्थकराश्च ये ॥ तत्क
मप्येति स्मृते पीडयति च देहितः ॥ ४० ॥ एतावत्कथितं देव देव देव कृपातिवे ॥ आज्ञाप
य महेशान किं कुर्मोऽथ परं प्रभोः ॥ ४१ ॥ स एव मुक्तो भगवान्करो लोकशंकरः ॥ भूतसंघातु

गम
॥४॥

वाचेदं संनिधौ त्रिदेवो कसी ॥ ४२ ॥ एतावत्कालपर्यंतं ग्रहे रोगे श्वदार्दुरोः ॥ प्राणिनः पीडिताः सर्वे दुःखिता
स्त्रिदेवो कसाः ॥ ४३ ॥ अतः परं तु यः कश्चित्प्राणि पीडा करो भवेत् ॥ सोऽन्तमेव्यति मदन्त शीत्या च पर
याध्रुव ॥ ४४ ॥ त्रिपुंड्रं भस्म नाकत्वा धृत्वा रुद्राक्षमालिकी ॥ मदीरिता मिमीशीर्ति मद्भक्ता मत्पराय
गाः ॥ ४५ ॥ करिष्यति जनाये च भक्त्या श्रोष्यति ये पि च ॥ भवद्भिस्ते जनाः सर्वे परिहाय्याः सुनिश्चि
त ॥ ४६ ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि सर्वदुष्टहरं परं ॥ साक्षाच्छिवमयं शीर्ति सर्वलोकहिताय च ॥ ४७ ॥

शेवापा
॥५॥

कुर्यान्मार्गप्रथमतो मङ्गलेन तु वसना ॥ शिवं न्यसितुं करयोः कुशाशीन उदङ्मुखः ॥ ४८ ॥ महेशानं न्यसि
मूर्ध्नि शिखायां शशिरोवरं ॥ ललाटे शाश्वतं न्यस्य विरूपाक्षं तु नेत्रयोः ॥ ४९ ॥ वक्त्रे तु पुनर्वन्यस्य
कस्योस्तु भवन्त्यसेतु ॥ नाशिकायां न्यसेत्सर्वं भूतनाथमथोदयोः ॥ ५० ॥ चिबुकैस्तु न्यसेत्स्थानं
गण्डयोस्तु वृषाकारिणं ॥ श्रीकंठं कंठदेशे तु स्कन्धयोश्च महेश्वरं ॥ ५१ ॥ कूर्परिमणिं वक्षे च ज्योतिर्लिंगं
भवं क्रमात् ॥ कक्षयोर्व्योमकेशं च वृषभध्वजं च वक्ष्यसि ॥ ५२ ॥ न्यसेद्वोरंस्तनयो रुदरे त्रिपुरा

राम
॥५॥

तर्कं ॥ कंदर्पनाशनं नाभौ कर्वां चाधकपर्दिनीं ॥ ५३ ॥ लिंगे न्यसेद्दामदेवं गुदे कालांतर्कतथा ॥ उर्वोस्तु
धूर्जटिं न्यस्य जान्वोऽस्त्रितयनं न्यसेत् ॥ ५४ ॥ जंघयोर्नीलकंठं च गुल्फयोर्नीललोहितं ॥ अंगुष्ठ
यो न्यसेदुग्रं शंकरं त्वंगुलीषु च ॥ ५५ ॥ पादयोश्च न्यसेत्कर्वां कवचे च कपालिनीं ॥ अस्त्रे पाशुप
तास्त्रं च स्थाणुं वैद्युतं फटित्पथ ॥ ५६ ॥ पूर्वे सदा शिवः पातु शंकरः पातु दक्षिणे ॥ पश्चिमायां त्रिने
त्रं शाश्वतश्चोत्तरे तथा ॥ ५७ ॥ ईशान्यां प्रमथाधीश आग्नेयां च भवस्तथा ॥ नैऋत्यां वामदेवोऽथ

शेवाया

॥ ६ ॥

वायव्याचिपरात्परः॥ ५८ ॥ उर्द्ध्वश्रीकंठदेवोपि अधस्तात्नीललोहितः॥ एताभ्यां दशदिग्भ्यस्तु त्रैवक-
पातु सर्वतः॥ ५९ ॥ एवंत्यासविधिं कृत्वा सक्षाच्चैव मयो भवेत्॥ अथ ध्यानी प्रवक्ष्यामि सर्वपापहरं शुभं॥
६० ॥ ध्यायेच्चैव तु पंचास्यं त्रिनेत्रं कमलासनं॥ स्फटिकदिनिभं देवं कुठारं च वरामयं॥ ६१ ॥ दधानं सुप्र-
मनं च चंद्रालंकृतशेखरं॥ सुतंसमंतादमरेः प्रसादनिरतैः सदा॥ ६२ ॥ शैवायामाजने चास्मिन् विश्वा-
हंसदाशिवः॥ अतुष्टु रुद्र इत्येतदेव तावमहेश्वरः॥ सवारिष्टविनाशार्थं विनियोगः प्रकीर्तितः॥ ६३ ॥ नमो

राम
॥ ६ ॥

॥ ६३ ॥

सुखाणुरूपाय ज्योतिर्लिङ्गमृतात्मने॥ ६४ ॥ चतुर्मूर्तिवपुस्याय भूयितांगाय शंभवे॥ नमस्कृत्वा प्रवक्ष्या-
मि यत्तत्सिध्यतु मेव च॥ ६५ ॥ महेश्वराय पार्वत्यै महाकालाय नंदिते॥ स्कंदाय विघ्नराजाय भूतेशाय शि-
वाय च॥ ६६ ॥ क्षेत्रपालाय योगीश ध्येयाय परमात्मने॥ नमस्कृत्वा प्रवक्ष्यामि यत्तत्सिध्यतु मेव च॥ ६७ ॥
नमो विरिंचिविह्वीश भेदाय परमात्मने॥ सर्वसंस्थिति संहार व्यापिता व्यक्तमूर्तये॥ ६८ ॥ अप्रमेयाय
देवाय वयस्वहा स्वाहा स्वधात्मने॥ मणिमंत्रौषधादीनां शक्तिरूपाय शंभवे॥ ६९ ॥ नमस्तु विघ्नभूताय रक्षो

शेवापा

॥७॥

भूताविमर्शदे ॥ गदागदायागदिते दुःखीदीनवलायते ॥ ७० ॥ सद्यायश्वेत रूपाय काग्विशुद्राय शक्ति
गो ॥ सद्योजाताय देवाय नमस्ते सुभवोद्भवः ॥ ७१ ॥ नमोज्येष्ठाय देवाय वामाय विष्णु मूर्तये ॥
नमः करालवक्त्राय कारणाय नमो नमः ॥ ७२ ॥ नमो बलविकाशाय बलप्रमथनाय च ॥ नमो त्म
नाय महामे सर्वभूतमयायते ॥ ७३ ॥ अघोराय ध्वोराय घोरघोरताराय च ॥ सर्वतः सर्वसर्वाय

राम

॥७॥

रुद्ररूपायते नमः ॥ ७४ ॥ महादेवाय देवाय नमस्तत्पुरुषायते ॥ जगद्व्याय सोमाय सर्वलो
कहितायते ॥ ७५ ॥ ईशानाय नमस्तुभ्यं पशूनीपतये नमः ॥ द्वात्रिंशदक्षरं सद्यं चतुर्विंशत्कलात्मकं
॥ ७६ ॥ स्फटिकाचलवक्त्रं वंदे त्रिजगतां पतिं ॥ सर्वदेवमयं देवं सर्वदेवमयं शिवं ॥ ७७ ॥ सर्वव्याधिहरं
नित्यं भक्तानां विभवोत्तुखी ॥ द्वात्रिंशदक्षरं घोरं स्वयोदशपदग्रहः ॥ ७८ ॥ अनुद्युपच चतुर्वाक्यं दिशंतु
प्राणिनां शिवं ॥ सर्वशत्रुविबोधादतापभीतिनिवारणं ॥ ७९ ॥ परायद्रुद्ररूपा व्याधिघ्नाय नमो नमः ॥ वेद

शेवापा
॥ ८ ॥

क्षरगारक्षर्त्तुः प्राणिनां हितकाम्यया ॥ ८० ॥ रक्षरक्ष महादेव हिन्धि हिन्धि महेश्वर ॥ हिन्धि देव मयी घोरी-
मर्दमर्दभिचारकै ॥ ८१ ॥ मृत्युं जय महाराति त्विर्वचपरिशोषय ॥ दुष्टं यदुचितं देव फट्क्षमापय शंकर
॥ ८२ ॥ स्त्रीपुंसयोर्गदानुग्राहेव मानुषयोस्तथा ॥ शमं नय शिवान्येषां प्रपद्यो मापतेः सुखं ॥ ८३ ॥ दुःसप्तद्वि
मिर्त्तं च महोत्पातं च दाहुराणं ॥ तत्तद्रूपं समाख्याय भंजं भंज जगत्पते ॥ ८४ ॥ नमश्चतुर्दशोद्भूत भूतभीतात्मनो भु-
वः ॥ भूरिभारति संहर्ते भूतनाथाय संभवे ॥ ८५ ॥ विश्वग्रासाय विकशत्कालकूर्यविषाशिनो ॥ तत्कलेर्काकि

राम
॥ ८ ॥

त ग्रीवनीलकंठाय ते नमः ॥ ८६ ॥ नमो देहार्द्रकांताय दग्धदक्षाधराय च ॥ चतुर्वर्गघ्नभीष्ठाथ
दायिने मायिने नमः ॥ ८७ ॥ स्थूलाय मूलभूताय शूलदारितविद्धिषे ॥ कालहं चेतमश्चन्द्रखंड
मंडितमौलये ॥ ८८ ॥ निवासं सेकपदं त-भ्राता हि सरिदिंदवे ॥ देवदेत्यासुरेन्द्राणी मोलि घुहृ
घ्रये नमः ॥ ८९ ॥ भस्माभक्ताय भक्ताती भुक्तिमुक्तिप्रदायिने ॥ व्यक्ताव्यक्तस्वरूपाय श्रीकराय
नमो नमः ॥ ९० ॥ नमो तकांधरियवे पुरदिषे नमो सुहिरदवराहभेदिने ॥ विषोष्मसत्फणिकुलवद्ध

श्रीवापा
॥५॥

मूर्तये नमः सदावरदुःखवाहनायते ॥ ९१ ॥ वियन्मरुदूतवहवावसुंधरा मुखेशरवामृतमयूषमूर्तये
॥ ९२ ॥ सदा नरकभयादिभेदिने भवहृते नोरिपुभयभंगकृदिभोः ॥ ९३ ॥ सर्वज्ञमूर्तयेति त्वं प्रभवेतेन
मोनमः ॥ ज्वलत्यावकनेत्राय सर्वचरहराय च ॥ ९४ ॥ सुप्रशन्नाय देवाय सर्वग्रहविमोचिने ॥ कल्याणं
सर्वलोकाती सुखमायुः समादिश ॥ ९५ ॥ शान्तिरस्तु शिवं चास्तु सुप्रसन्नो मुनिर्गणेश ॥ मारुतो मरुतो दुर्गा
भैरवाश्च दिगीश्वराः ॥ ९६ ॥ शान्तिं दिशंतु नः सर्वे शिवाराधनतत्पराः ॥ गणेश्वराश्च हृदाश्च एका दशविधाश्च

राम
॥५॥

पि ॥ ९७ ॥ आयुरारोग्यदाः संतु प्राणिनी भुवनेश्वराः ॥ यतस्वागते पापं तत्रैव प्रतिगच्छतु ॥ ९८ ॥ एतद्भोगादिपी
डासु जंतूनां हितमिच्छती ॥ अपामार्जनं शस्त्री शिवनामाभिर्मंत्रितं ॥ ९९ ॥ कुर्याच्छिवाज्ञया सम्यक् ग्रह रोगा
दिनाशनं ॥ भवेत्सुनिश्चितं तस्मात् कुर्यात्सर्वप्रयत्नतः ॥ १०० ॥ ॥ उवाच ॥ इत्येषां देवदेवेन शंभुना च स्वयं
भुवे ॥ उपदिष्टा परां शान्तिं प्राणिपीडाहरां शुभा ॥ १०१ ॥ देवेश्वरमुनिभिः सर्वैः श्रुत्वा भक्तिमन्विताः ॥ गृहीता परया
भक्त्या सर्वलोकहिताय च ॥ १०२ ॥ यस्याः श्रवणमात्रेण ग्रहव्यधिभयानि च ॥ यक्षराक्षसवेलाता भूतापस्मार

शैवाया

॥१०॥

खेवराः॥१०२॥शाकिनीडाकिनीकृत्या माहामारीचपूतना॥बालानांयेग्रहाःकेचित्सुंसांस्त्रीणीवयेग्रहाः॥१०३॥तेस
र्वेचपलायते गजानीकंयथाहरेः॥तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकुर्याच्छान्तिमिमामुभा॥१०४॥पश्येमपरमीविद्या
शिवरूपीतुजेमिने॥अकालमृत्युजितवान्-श्वेतोरजायथापुरा॥१०५॥सर्वज्वरादीपीडायांविद्ययाजेमि
नेनया॥भक्त्याभावितयानाश-शीर्घसमुपनायते॥१०६॥सम्पदशिवार्चनकृत्वाजनाःशान्तिंजपंतिये॥शु
खंतिचनतेषांवेग्रहपीडाभयंकचित्॥१०७॥शिवांशान्तिमिमामभक्त्याश्रयुयाच्छावयंतिये॥सप्रप्नोतीप्सितां

राम

॥१०॥

न्कामानायुशरीरमेवच॥१०८॥नतस्यविग्रहोघोरो-योनमस्येतसदाशिवं॥मंत्राणांपरमोमंत्रो-भयदुः
खमहूर्मिहा॥१०९॥हितायसर्वलोकानीश्रीमहेश्वरभाषिती॥सब्रह्मासहस्रःसोर्कःसशक्तोबहुरूपो
यमः॥११०॥धनाध्यक्षश्चभगवान्चैकःसकलंजगत्॥सुखाशब्दोमहातेजाःतपसायःसुतोषि
तः॥१११॥ददाति कर्तृत्रैलोक्यत्रैलोक्यादधिकं चयत्॥गुणानुव्यातुंनशक्तास्तेयस्यवक्तुमजाद
यः॥११२॥मन्वीतरशर्तनापितंशिवंशरणां वज॥कामागताशनंशुद्धं-सर्वज्ञं सर्वतोमुखं॥११३॥तमा

शेवापा

॥११॥

राध्य महेशान मिहं चेवाप्नुयात्सुखी ॥ शिवः सर्वेशिवः सर्वेशिवः सर्वेषु पुनः पुनः ॥ ११४ ॥ वचः शिवमयं
जिह्वं वक्ता वाच्यं च तन्मयी ॥ नीलकंठ विशालाक्ष पार्वतीश महेश्वर ॥ ११५ ॥ परमानन्द देवेश नामोच्चा
रणां भेदजात ॥ नश्यति सकलारोगाः सत्यं सत्यं वदाम्यहं ॥ इति श्री हृदयामले शेवापार्जन
स्तोत्रं संपूर्णम् ॥ श्रीनेपाल सम्वत् १९४४ कार्तिक कृष्ण तृतीया शुक्रवार शुक्ल विली
षु कयगुकाठ सकया देवस्त सिद्धिमान सिंहजी सितस्वार्थ हेतुन पाठयायत चोयधुन काजुल

=

॥

॥११॥

श्रीमहिम्नः
स्तोत्रः

श्रीशिव-म
॥१२॥

ॐ नमः शिवाय ॥ महिम्नः पारंते परमविदुषो यद्यं राहशी सुतिव्रह्मादीनामपि तद्वमन्नास्त्वयि
गिरः ॥ अथावाच ॥ सर्वः स्वमतिपरिणामावधिगुणान् ममाप्येव स्तोत्रे हरतिरपवादः परिकरः
॥ १ ॥ अतीतं पन्थानं तव च महिमा वा द्यनसयो रते द्यावृत्पार्यं च कितमपि धत्ते श्रुतिरपि
॥ सकस्य स्तोतव्यं कतिविधगुणः कस्य विषयः पदेत्तव चिन्ते पतति न मनः कस्य न वचः ॥ २ ॥

गम
॥१२॥

मधुस्फीतावाचः परमममृतं निर्मितवतः सवब्रह्मन् किं वागपि सुरगुरोर्विस्मयपदं ॥ समत्वेतां वार्ण्यगुणाक
थनपुण्येन भवतः पुनामीत्यर्थे स्मिन् परमधनबुद्धिर्व्यवसिता ॥ ३ ॥ तं वै श्रव्यं यत्र जगदुदयरक्षा प्रल
यकं त्रयीव सुव्यस्तं तिम्रुगुणाभिन्ना सुतनुयु ॥ अभव्यातामस्मिन् वरदरमणीयामरमणीं वि
हंतुं व्याक्रोशी विदधत इहे केजडधियः ॥ ४ ॥ किमीह किं कायः सखलु किमुपायस्त्रिभुवनं कि

श्रीशिव. म
॥ १३ ॥

माधारो धाता सृजति किमु पादान इति च ॥ अतर्क्यैश्चर्यैश्च न वसरदुस्खो हतधियः कुतर्कैर्यिक
श्चिन्तु खरयति मोहाय जगतां ॥ ५ ॥ अजन्मानो लोकाः किमवयववन्तोऽपि जगताः मधिष्ठातारं किं
भवविधिरता दृश्य भवति ॥ अतीशो वा कुर्व्याद्भुवनजनने कः परिकरो यतो मन्दास्ती प्रत्यमर
वरसंशो रत इमे ॥ ६ ॥ त्रयीसीर्ष्ययोगः पशुपतिमर्तवैष्णवमिति प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिदम

गम
॥ १३ ॥

दः पथ्यमिति च ॥ रुचीर्नावैचित्र्या दृजु कुटिलनाना पथयुष्मी नृणां मेको गम्यस्त्वमासि पयसा मर्मा
व इव ॥ ७ ॥ महोसः खडाकं परशुरजिर्नभस्म फणिनः कपालं चैतीयन्नववरदतन्त्रोपकरणं ॥ सुरास्त
तामृद्धिं दधति तु भवद्भू प्रणिहितान हि स्वात्मागमविषयमृगतृष्णा भ्रमयति ॥ ८ ॥ कुर्वकश्चित्सर्व
सकलमपरस्त्व कुर्वमिदं पराध्रो व्याध्रो व्येजगतिगदति व्यस्तविषये ॥ समस्तेपेतस्मिन् पुरमथ

श्रीशिव० म
॥ १४ ॥

ततेर्विस्मित इव सुवनजिकेमित्वां न खलु ननु धृष्टा मुखरता ॥ ९ ॥ तं वै श्रय्य यत्ना ह्यदुपरिविरिञ्चि ह
रिस्थः परिहर्तुं याता वनलमतिलस्कन्धवपुषः ॥ ततो भक्तिश्च द्वाभरगुग्गुणा ज्ञागिरिशयतः स्वयंत
स्थिताभ्यां तव किमनुवृत्तिर्न फलति ॥ १० ॥ अयत्नादापाद्य त्रिभुवनमैवेरिव्यतिकरं दशास्यो यद्वा कू
न भृतर रणा कण्डू परवशान् ॥ शिरःपद्मश्रेणी रचितचरं भोरुहवलेऽस्थिरायास्त्वङ्गकेस्त्रिपुरह

गा ९

गम
॥ १४ ॥

रवि सृजितमिदं ॥ ११ ॥ अमुच्यत्वत्सेवासमधिगतसारं भुजवलं वलात्केलासेपित्वदधिवस
तो विक्रमयत ॥ अलभ्यापातालेष्यलसचरितांगुष्ठशिरसि प्रतिष्ठात्वय्यासीदुवमुपचि
तो मुखतिखलः ॥ १२ ॥ यदहं मुत्रास्मो वरदपरमोच्चैरपि सती मधश्च केवा राः परिजनविधेय
त्रिभुवनः ॥ न तच्चिन्तयस्मिन् वरिवसितरित्वचरयो न कस्याप्युन्नये भवति शिरसस्वयं

गा ९

श्रीशिव-म
॥ १५ ॥

नवतिः॥ १३॥ अकारः उकारः क्षयचकित देवासुरनरे विधेयस्यासीद्यस्त्रिनयनविषं संहतवतः॥ सक
त्मायः करे तव न कुरुते न प्रिय महो विकारो यि श्लाघ्यो भुवनभयभङ्ग व्यवसितः॥ १४॥ अस्मिन् दार्थि नैव कचि
दपि स देवासुरनरे निवर्त्तते नित्यं जगति जयि नो यस्य विधिषाः॥ स पश्यन्ती शत्वामितरसुरसाधारणम
भूत्सु १४ स्मर्त्तव्यात्मानं हि वशिष्ठ पृथक् परिभवः॥ १५॥ महीपादाघाताद्भजति सहस्रं शयपदं पदं वि

राम
॥ १५ ॥

३ रथः क्षोणी यन्ता शतधृति गिद्धो धतुरथो रथाङ्गे चन्द्राङ्को रथचरणपाणिः शरद्विति॥ दिवक्षो स्ते को यं त्रिपुन
ध्मो अस्मिद्भुजपरिघरुग्रहगर्गाः मुहुर्द्यौर्दोष्ययात्यतिभुतजटाताडिततटा जगदक्षायै च नटसिनटसि
नतुवामैव विभुताः॥ १६॥ विषद्यापीता रागगुणितकेनोद्गमरुचिः प्रवाहो वारां यः पृथतलघुदृष्टशि
रमिते॥ जगद्दीपाकारं जलधिवलयने न कतिमित्यनेनैवोन्नेयं धृतमहिम दिव्यं तव वपुः॥ १७॥ कृतौ
मुपेजाग्रत्वमसि फलयोगे कृतुमतां ककर्म प्रध्वस्तं फलति पुरुषा राधनमृते॥ अतस्त्वां संप्रेक्ष्य कृतुय
उत्तरविधि विधेयेः क्रीडन्त्या न खलु परतत्वाः प्रभुधियः॥ १८॥ हरिस्ते साहसं कमलवलिमाधाय पदयो र्यदेको

राम

वरा मा
नपुर
॥ १८ ॥
रामा रक्षाय नपुर
रज्जुगतिजगतां
लोतस्मिन्

श्रीशिव-म
॥१६॥

फलदानप्रतिभुवं-श्रुतौश्रद्धाविद्धादृढपरिकरःकर्मसुजनः॥२०॥क्रियादक्षोदक्षःकृतुपतिरधीशस्तुभृत
मृषीणांमार्त्विज्यंसरगादसदस्याःसुगगाणां॥कृतुभंशंस्तत्तःकृतुफलविधानव्यसनिनोःकुर्व
कृतुःश्रद्धाविधुरमभिचारायहिमस्वाः॥२१॥प्रजानाथंतावप्रसभमभिकंस्वीडुहितरंगतेरोहिद्वीतारिर
मयियुमृष्यस्ववपुषा॥धनुःपाशोयातेदिवसापिसपत्राकृतसर्पुःत्रसर्पतेद्यापित्यजतिनमृगव्याधरसभ

राम
॥१६॥

॥२२॥स्वलावगपाशंसाधुतधनुयमकायतृगावत्पुंरुष्टुष्टुदृष्टापुरमथनपुण्यायुधमपि॥यदिस्त्रेणीदेवीयमनिर
तदेहाद्विघटनादेवेतित्वामद्वावतवारदमुग्धायुवतयः॥२३॥स्रगानेखाकीडाःस्मरहरपिशाचाःसहचरा
श्चिताभस्मालेपःस्त्रगपिनृकरोटीपरिकरः॥अमङ्गल्यंशीलंतवभवतुनामेवमखिलंतथापिस्मत्तृणीवर
दपरमंमङ्गलमसि॥२४॥मनःप्रत्यक्किन्नेसविधमभिधायातुमरुतःप्रहृद्यदोमाराःप्रमदसलिलोत्संगित

श्रीशिव म
॥१७॥

दश॥ यदा लोकाः क्वाह्वाद्दृष्टवन्ति मय्या मृतमये दधत्पन्नस्तत्वं किमपियमि नस्तत्किल भवान् ॥ २५ ॥
त्वमर्कस्त्वसोमस्त्वमसि पवनस्त्वङ्कृतवहस्त्वमापस्त्वव्योमस्त्वमुधरणि गत्मा त्वमिति च ॥ परिहृत्वा मे
दत्त्वयि परिगता विभुतुगिरि न विद्मस्तत्त्वं वयमिह तु यत्त्वं न भवसि ॥ २६ ॥ त्रयीति स्मो वृत्तीस्त्रिभु
वनमधोत्रीनापि सुगनका राधेर्वसोस्त्रिभिरभिदधन्तीस्तत्त्विकृति ॥ तुरीयत्वे धामध्वनिभिरवरुन्धानमरा

राम
॥१७॥

नमिः समस्तव्यस्ते त्वीशरणा दृष्टात्योमिति पदं ॥ २७ ॥ भवः सर्वो रुद्रः पशुपतिरथोग्रः सह मह
स्तथा भीमेशानाविति यदभिधानाष्टकमिदं ॥ अमुष्मिन् प्रत्येकं प्रविचरति देवः शक्तिरपि प्रिया
यामे धाम्ने परिहित नमो स्योस्मि भवते ॥ २८ ॥ नमो नेदिष्याय प्रियदवदविष्याय च नमो नमः
क्षोदिष्याय स्महरमहिष्याय च नमः ॥ नमो वारिष्याय त्रिनयनविष्याय च नमो नमः सर्वस्मै ते

तदिदमिति शर्वाय नमः॥ २९॥ वकुलस्रजे विश्वोत्पत्तौ भवाय च नमो नमः प्रवलयतमसे तत्संहारिह
श्रीशिव० म गाय च नमो नमः॥ जनसुखकृते सत्त्वोत्पत्तौ मृडाय नमो नमः प्रमहसि पदे निस्त्रैगुण्ये शिवाय
॥ १८ ॥ नमो नमः॥ ३०॥ कृपापरिणतिचेतः केशवर्षं कचेदः कच तव गुणसीमोर्ध्वं घिनीशस्य हृदि॥ राम
॥ इति च कितमे सन्दीकृत्य मां भक्तिराधाद्वरद चरयोस्ते वाक्यपुष्पोपहारं॥ ३१॥ सुरवरमुनि ॥ १८ ॥

पुज्यस्वर्गमोक्षेकहेतुं पठति यदि मनुष्यः प्रजलिन्नान्यचेता॥ व्रजति शिवसमीपं किन्न
रैस्तूयमानं तव नमिदं ममोर्ध्वं पुष्पदन्तप्रणीतं॥ ३२॥ कुसुमदशननामा सर्वगध्वर्वाजः
शिशुशशधरभोले देवदेवस्य दासः॥ स गुरुनिजमहिम्ना भुव्यं एवा स दोषात्त्ववनमिदं मक
र्षी दिव्यदिव्यमहिम्नः॥ ३३॥ असितगिरि सर्मस्यात्कज्जलसिंधुपात्री-सुरतरुवरशाखा

जातस्य जवमानस्य गर्भस्थस्यैव देहिनः ॥ मा भूच्चतवचरणारविंदयोर्भक्तिं ॥ ३

श्रीशिव. म
॥ १९ ॥

लेखनीपत्रमुर्वी ॥ लिखति यदि गृहित्वा सारदा सर्वकालं. तदपितवगुणानामीडा पारं तथाति ॥
३४ ॥ श्रीपुण्यदंतमुखपंकजनिगतिनस्तोत्रेण किलिखहरेण हरपियेन ॥ कण्ठस्थितेन पठिते
न गृहस्थितेन संप्रीणितो भवति भूतपतिर्महेश ॥ असुरसुरमुनीन्देरर्चितक्ष्येन्दुमौले ॥ प्रथि
तगुणमहिम्नो निगुणस्याव्ययस्य ॥ सकलमुखवरीष्टपुण्यदंताभिधानो हृचिरमनुवृत्तिस्तो

राम
॥ १९ ॥

त्रमेतच्चकारः ॥ ३६ ॥ अहरहरनवर्ध-धूर्जटेस्तोत्रमेतत्. पठति परमभक्त्या मानवः शुद्धचित्तः
॥ स भवति शिवलोके रुद्रतुल्यः सदात्मा. प्रचुरतरधनायुः पुत्रवान्कीर्त्तिमाश्च ॥ ३७ ॥ मेरोवा
मन्दिरेवा रजतगिरिगुहागङ्गरेवा स्थितो हं. ध्यायन्खिलरुहसन्वासकलमलहरं सर्वक
मेकदाता ॥ तस्याग्रे चन्दमौलिः सुरपतिविपिनाडुस्थिते कृत्यपुण्येण लोक्यवाचितो हं पठ

श्रीशिव म
॥ २० ॥

तिवयमिदं पुष्य दंत प्रबंधः ॥ ३८ ॥ याचेहं याचेहं शिवचरणारविन्दयोर्भक्तिं ॥ याचेहं याचेहं
पुनरपितामेवतामेव ॥ ३९ ॥ शिवशिवेति शिवेति शिवेति वा ॥ हरहरेति हरेति हरेति वा ॥ ४० ॥
भवभवेति भवेति भवेति वा - भवमन शिवमेव निरन्तरं ॥ ४१ ॥ शिवेभक्ति शिवेभक्ति - शिवेभ
क्ति भवेभवे ॥ सदा भूयात्सदा भूयात्सदा भूयात्सदा मम ॥ ४२ ॥ महेशान्ता परो देवो - महि

राम
॥ २० ॥

समाप्नोयं स मे स्तोत्रं - सर्वमिष्वरवर्णनं ॥ अनुपमं मनोहारिपुण्यं गंधर्वभाषितं ॥ ४५ ॥ २

विनापराजुतिः ॥ अधो गन्ता परो मन्त्रो - नास्ति तत्त्वगुरो परी ॥ ४३ ॥ दीक्षादानं तपस्तीर्थं हि
मया गादिका क्रिया ॥ महिम्नः पाठमात्रेण - कला नार्हन्ति षोडशी ॥ ४४ ॥ ५ ॥ इति श्रीपुष्य
दन्तनाम गंधर्वराजविश्वरचितं महिम्नस्तोत्रं समाप्तं ॥ श्रीशारके १७५५ श्रीविक्रमादित्ये ६
१८३० नेपाळाद्वे ८८४ यौग्यमासे कृष्णपक्षे ॥ अमावास्या तिथौ ॥ आदित्यवासरे ॥ श्रील

श्रीशिव-म
॥२१॥

लिताप्रसन्नविलंबुदीलवाद्यव्यदेवज्ञसिद्धिमातेन श्रीशाम्भसदाशिवप्रीतयेस्वपुत्रदेवज्ञवीर
मानसिंह राम इन्द्रमानेभ्यः हिताय पाठनाय लिखितमिदं महिम्नस्तव मभूत् ॥ ॥

राम
॥२१॥

श्रीसदाशि
वस्तोत्र

श्रीगणेशाय नमः ॥ नमो भूतनाथं नमो देवदेवं नमो कालकालं नमो दिव्यतेजो नमो काम
भर्त्सनमो शीतशीलं भजे पार्वतीवद्वर्भनीलकंठी ॥ १ ॥ सदा तीर्थसिद्धं सदा भक्तिरक्ष्यं स
दामिद्धि पूर्य सदा अंगभर्त्स्य ॥ सदा नयुक्तं सदा वारिवर्त्य भजे पावति भद्वर्भनीलकं
ठी ॥ २ ॥ स्मशानं भव्यान् महास्थानवान् मेशरीरं गजानं सदा चर्मवेष्टं ॥ पिशाचं भिशाचं

श्रीशिवस्तो
॥२२॥

पञ्चनीपतीशं भजे पार्वतीवद्वर्भनीलकंठी ॥ ३ ॥ फनीहारकंठे भुजंगमनेकं गले हंडमालं
महावीरशूरी ॥ कटिव्याघ्रचर्मस्थिता भस्मनेत्रं भजे पार्वतीवद्वर्भनीलकंठी ॥ ४ ॥ शिरे उर्ध्व
गंगाशिवा वामभागं महादीर्घकेशी सदा दिव्यनेत्रं ॥ मणीनागकर्णसिदाभालचन्द्रं भजे
पार्वतीवद्वर्भनीलकंठी ॥ ५ ॥ करेशूलधारे महाकष्टनाशं सुरेशं करेशं भजे हं महेशं

राम
॥२२॥

गजनेशं धनेशं वृषभध्वजेशं भजे पार्वतीवद्वर्भनीलकंठी ॥ ६ ॥ च्छदारं मुदामं मुकेलाशवासं निःसा
रसंसारस्थितो रम्यदिव्यं ॥ जयं हे सवर्त्यं कृतकल्पसेव्यं भजे पार्वतीवद्वर्भनीलकंठी ॥ ७ ॥ मुनि
वावदंति गुणीं ह्यपवरां द्विजेभ्यो पठंति शिववेदशास्त्री ॥ अर्हदीनवासं कृपालं शिवाय भजे पा
र्वतीवद्वर्भनीलकंठी ॥ ८ ॥ सदा भावनार्थं सदा सेव्यमानं सदा भक्तिदेवं सदा पूज्यमानं ॥ स

श्रीशिव-स्तो
॥२३॥
श्रीशिव-पू
च-गन्तव्य

शानाथनार्थं सदा सेव्यमानं सदा भक्तिदेवं सदा पूज्यमानं ॥ सदा नाथनार्थं सदा शिवमेकं भजे पार्व
तीवद्वभं नीलकंठी ॥ ५ ॥ इति सदा शिवस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ श्रीसदाशिवप्रीतिरस्तु शुभं ॥
श्रीगणेशाय नमः ॥ वह्नि लोचन नन्दि वाहन शेष भूय न भूषितं भस्म लेपन चर्मधारण
सिद्धिदान प्रतिस्थितं ॥ पंचआनन कामर्दन योगसाधन साधितं हे शिवायति पार्वति पति

राम
॥२३॥

तारिणी भवसागरी ॥ १ ॥ दिव्यकुण्डलहारस्वज्वलमस्तकेजललालितं गाढकुंतलनेत्रस्वज्वल
चक्षुसीतलभासितं ॥ हसनिर्मलवुडविभूलभालकोमलधारितं हे शिवायति पार्वती पति
तारिणी भवसागरी ॥ २ ॥ वर्णाकर्पूररूपभासुरपादने पुरगर्जितं चन्द्रभास्करक्रीतिभाक
रकस्मणोत्तरयोजितं ॥ भूतरेवे चरसीगसादरप्रेतभूधरभासितं हे शिवायति पार्वति

श्रीशिव-पु
॥ २४ ॥

तारिमांभवसागरी॥ ३॥ ब्रह्मरूपिणीविष्णुमोहिनीरुद्रशक्तिनिवेष्टितं देहधारिणी अर्धवासिनि
कामरूपिनिर्मलितं॥ देवकामिनीनागपद्मनि सर्वशक्तिनिशोभितं हे शिवायति ॥ ४॥ देवकि
नरवेदसागुरभूधराधरशोभितं आदिगोचरजातकीवरमंत्रसागसिद्धिर्द॥ पाहिमीहरपाहि
मांहरपाहिमीहरशोभितं हे शिवायति ॥ ५॥ इति श्रीवेदव्यासविरचितं शिवपंचरत्नमालासो

ममप्रतिबुद्धं
राम
॥ २४ ॥

५२

श्रीमहेश्वर
विष्णुकृत

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ ॐ नमः शिवाय॥ महेशानंताद्यत्रिगुणारहितामेयविमल-स्वराकारपारामितगुणगणा
कारनिवृत्ते॥ निराधाराधारासमरवरनिराकारपरम-प्रभापूराकारावरपरनमोवेद्यशिवते॥ १॥ नमोवेद्यवेद्या-
खिलजगदुपादाननिषत-स्वतंत्रासामंतानवधतिनिजाकारविरते॥ निवर्ततेवाचं शिवमजरमप्राप्यमनसा-
यतोशक्तास्तोतुंसकृदपेगुणातीतशिवते॥ २॥ त्वदन्यैवस्त्वेकं नहिभुविसमस्तं न भवतो विभिन्नं विश्वा

श्रीविम

॥२८॥

मंनवपरममस्तीशभवेतं॥ कृत्वंमायातीतस्त्वमसिशततंनाविविषयो नतेकृत्यंसत्यंकचिदपिनमोवीर्य
शिवते॥३॥ त्वयेवेमलोकंनिखिलममलं व्याप्य सततं तथैवान्ये लोकं स्थितमनघदेवो तमविभो॥ त्वये
वेतस्त्वृष्टं जगदखिलमीशानभगवच्चिलासोयंकश्चिन्नवशिवनमोमेध्यशिवते॥४॥ जगत्सृष्टिं पूर्वघ
दभवदुमाकांतसततं त्वयालीलासात्रात्तदपिसकलंरक्षितमभूत्॥ तदेवाग्रेभालंप्रकटनयनाग्न्यद्भु

राम

॥२८॥

तकोरोर्जगद्ग्यास्याम्यम्यजुहरनमोवेद्यशिवते॥५॥ विभूतीनामंतोभवनभवतोभूतिविलसन्निजा
कारश्रीयन्ननवगुणसंयाव्यवगता॥ अतद्यावत्पादु त्वयिसकलवेदाश्चचकिता॥ भवत्येवासामप्रकृति
कृतमोदव्यशिवते॥६॥ विराडूर्पयन्ते सकलनिगमागोचरमभून्नदेवेदंरूपंभवतिकिमिदंभिन्नम
थवा॥ नजानेदेवेशं त्रिनयनसुशराध्यवरणीत्वमोकारोवेदस्त्वमसिहितमोघोरशिवते॥७॥ यदंतस्त

श्रीवि.म
॥२६॥

वेद्य.पा२

त्वज्ञानुनिवरगुणारूपमनर्थं स वेदं संचिन्त्यं स्वमूर्तिसदासंगविहताः ॥ मयुद्विद्यानंदं तदितमथवा किंतु न
तथा ॥ किं मे तज्ज्ञानेहं शरणादनमः सर्वशिवते ॥ ८ ॥ यथाशक्त्या सृष्ट्वा जगदथ च संरक्ष्य बहुधा ततः
संहृते तन्निवसति तदाधारमथवा ॥ इदं ते किं रूपं निरूपमनजाने हरविभो निसर्गकोवाते तमपि
च नमो भव्यशिवते ॥ ९ ॥ तवानंतान्याहुः शुचिपरमरूपाणि निगमास्तदंतभूतं सत्सदनिरुक्तं त्विदं

राम
॥२६॥

दृती.पा२

मपि ॥ निरुक्तं छंदोभिर्निलयनमिदं चानिलयनं न विज्ञातं ज्ञातं सकृदपि नमोजे शिवते ॥ १० ॥ तवाभू
त्सत्यं चानृतमपि च सत्यां मृतमभूद्यदा सत्यं सत्यां भृतमुभयथा रूपसकलं ॥ यतः सत्यं सत्यं सममपि
समस्तं तव विभो कृतं सत्यं सत्यां मृतमपि नमो रुद्राशिवते ॥ ११ ॥ तवामेयामेयं यदपि तव मेयं विर
चितं तवामेयं मेयं रचितमपि मेयं विरचितं ॥ न मेयं मेयं चेन्नखलु परं मेयं परमयं न मेयं नामेयं

श्रीवि. म

॥३०॥

वरमपिनमोदेवशिवते ॥१२॥ तवाहारं हारं विदितमपि हारं विहरसे नवाहारं हाराहरसिहरहारं नदु
रसि ॥ नवाहाराहारं परतरविहारं परतरं परं पारं जाने नहि खलु नमो विश्वशिवते ॥१३॥ यदेत
त्तत्त्वं ते सकलमपितत्वेन विदितं न तत्तत्त्वं तत्त्वं विदितमपितत्वेन विदितं ॥ न चैतत्तच्चि यतम
पितत्वं किमु भव न ते तत्त्वं तत्त्वं तदपि च नमो विद्यं शिवते ॥१४॥ इदं रूपं रूपं सदसदमली कू
ज्येष्ठ-पा

त्व
राम
॥३०॥

पमितिचे न जाने रूपं तत्तरतमविभिन्नं परतरं ॥ यतो नान्यद्रूपं नित्यतपमिवेदे निर्गदितं न जाने
सर्वात्मकचिदपिनमो न तशिवते ॥१५॥ महद्भूतं भूतं यदपि च न भूतं तव विभो सदा भूतं भूतं कि
मु न भवतो भूतविषयैः ॥ सदा भूतं भूतं भवति न भूतं च भवतु प्रभा भूतं भूतं भवति हि नमो
ज्येष्ठशिवते ॥१६॥ वशी भूता भूतां सततमपि भूतात्मकतया न ते भूता भूतास्तव यदपि भूता

श्रीवि.म
॥३१॥

विमुक्तया॥ यतो भूता भूतास्तव तु न हि भूतात्मकतया. न वा भूता भूताः कचिदपि न मो भूतशिवते॥
१७॥ तते माया माया सततमपि माया मयतया. ध्रुवं माया माया त्वयि वर्तेत माया मय मयी॥ यदा मा
या माया त्वयि न खलु माया मयतया. न माया माया वा परमियमतस्तो शिव न म॥ १८॥ यदंतः संवेद्यं
विदितमपि वेदे न विदितं. न वेद्यं वेद्यं वेन्नियतमपि वेद्यं न विदितं॥ तदेवेद्यं वेद्यं विदितमपि वेदे न वि

राम
॥३१॥

करैः कदा विद्यं वेद्यं जितमिति ततो तत्क्य शिवते॥ १९॥ शिवं शेव भावी शिवमिति शिवाकारमशिवं. न शतं
शिवं तच्छिवमिति शिवं शेवमनिशी॥ शिवं शांतं मत्वा शिव परमतत्वं शिवमयं. न जानेतत्तत्वं शिवमि
ति ततो वेद्यं शिवते॥ २०॥ यदज्ञात्वा तत्त्वं सकलमपि संसारपतितं. जगज्जन्मा वृत्तिं वहति सततं दुः
खतिलयं॥ यदेतद्वा त्वेवा वहति च निवृत्तिं परतरं. न जानेतत्तत्त्वं परमिति ततो वेद्यं शिवते॥ २१॥

श्रीवि.म

॥३२॥

दं ४२
नवेष्टीयद्रूपं निगमविषयं मंगलकरं न दृष्टं केनापि क्वमिति विजाने शिवविभो ॥ ततश्चिन्नेशं भो न हि म
म विषादो विह्वलति प्रयत्नालभ्यस्मिन्न किमपि नमः पूर्णशिवते ॥ २२ ॥ तवाकर्णगूढे यदि परमचक्षुः श्र
तिपरं तदेवापादं सन्नयनपदविना तत्र तनुते ॥ कदाचित्किंचिद्वा स्फुरतु कृपया चेत्तसितवः स्फुरद्रूपं
भयं भवहरतमो नाद्यं शिवते ॥ २३ ॥ त्वमिन्दुर्भातुस्त्वं हतभुगसिवायुश्च सलिलं त्वमेवाकाशोसि स्थिति र
य

गम

॥३२॥

श्लो२

वा

श्लो२

सितधात्मासि भगवन् ॥ ततं सर्वाकारस्त्वमसि भवतो भिन्नमनुजानसत्सत्यै सत्यै त्रिनयनतमो नंत शिवते ॥
२४ ॥ विधुंधत्से नित्यं शिरसि मृदुकं ठैपि गरलं नखं नागाहारं भसितममलं भासुरतनौ ॥ करे शूलं भाले ज्वल
नमनिशीतकिमिति ते न तत्वं जानेहं भवहरतमः कुप्यशिवते ॥ २५ ॥ तवापांगस्यंदीयदि भवति भवः शुभ
करं कदाचित् कस्मिंश्चिद्दुतरनरे वा प्रभवति ॥ सर्वैतल्लोकान्विरक्ष्य तु मत्स्योपि सुमहा कृपाधारो य

श्रीवि.म
॥३३॥

कां२

निसुरवरं नमो नंत शिवते ॥ २६ ॥ भवंतं देवेशं शिवमि तरंगीर्वाण सहर्षं प्रमादाद्यः कश्चिद्यदिवदति चिन्नेपि
मनुते ॥ सद्गुः खलधौते नरक मयाति ध्रुवमिदं ध्रुवं देवा रथ्यामि तगुणानमो नंत शिवते ॥ २७ ॥ प्रदोषे र
त्वाद्ये मृदुलतरसिंहासनवरि भवानी माहूकाम सकृदपि संवीक्ष्य भवता ॥ कर्ते सम्प्राप्त्यं प्रथितमिति वेदो
पिवदति प्रभावः को वायंतव हर नमो दीप्य शिवते ॥ २८ ॥ श्मशाने संचारस्तव किल न ते कार्पि गमनी य
थ

राम
॥३३॥

प्या

श्रु

कुः२

तो विश्वे व्याप्राखिलमपि सदा तिष्ठति भवान् ॥ विभुं नित्यं शुद्धी शिवमय हर्त व्यापकमिति श्रुतिः साक्षाद्
क्तिस्वयमपि नमः शुद्ध शिवते ॥ २९ ॥ धनुर्मेरुः शेषो धनवर गुणो यानमुवति सत्वे नैव दुष्क्रेति गमनिक
रावाजिनकराः ॥ पुरो लक्ष्मीयं ताविधुरि युहं रिसुश्चेति निगमः किमेवं त्वय्येति गदिति तस्यः पूरा शिवते
॥ ३० ॥ मृदुं सत्त्वे पेतं भवमनघ मुक्तं चरजसा तयो युक्तं शुद्ध हरमपि शिवं निष्कलमिति ॥ वदत्येवो वेदस्त

ज्ये२

घो२

श्रीविम
॥३४॥

मसितदुपास्पंध्रवमिदं त्वमोङ्कारोकारोऽक्ष्वमिति नमो नंतशिवते ॥ ३१ ॥ जगत्सुप्तिबोधं व्रजति भवतो
निर्गतिमपि प्रवृत्तिव्यापारं पुनरपि सुषुप्तिं च सकलं ॥ त्वदन्त्यं त्वस्यैव्यं व्रजति शरणांते निनिगमो-वद
त्यर्द्धासर्वेशिव इति नमः सुंत्यशिवते ॥ ३२ ॥ त्वमेको लोकानां मधिपतिरुमानाथ जगती-शरणीयः प्राप्य
स्वजलनिधिरिवानंतपयसो ॥ त्वदस्योनिर्वाणं नंटितं इति निर्वाणपतिरे-व्यनः सर्वोत्कृष्टं स्वमसिहि
नमत

राम
॥३४॥

नीय
नमो नाप्रशिवते ॥ ३३ ॥ तवेवांशो भातुस्तपति विधुरय्येति पवनः पवंत्येवो वह्निर्ज्वलति सलिलं च प्रवह
ति ॥ त्वदाज्ञाकारित्वं सकलसुरवर्गस्य सततं त्वमेकं स्वातंत्र्यं वहसि हिनमो नंतशिवते ॥ ३४ ॥ स्वतंत्रो
यं सोमः सकलभुवनेकप्रभुर्यै नित्यं तादेवानां मपि हरयियंता स्य नपरः ॥ शिवं शुद्धो मायारहित इति
वेदोपिवदति स्वयं त्वामाशास्य भयहर नमो रथ्यशिवते ॥ ३५ ॥ नमो हृद्धानंता मरवरुमः शंकरविभो

श्री.वि.सु
॥३५॥

नमोगोरीनाथविनयराशरणीध्विकमलं॥नमःसर्वश्रीमन्त्रनघमहेश्वर्यनिलयःस्मरिमाया
रितृजयजयनमःसेव्येशिवते॥३६॥महादेवामेयानवगुणगणग्रामसततंनमोभूयोभूयःपुन
रपिनमःस्तेशिवविभो॥पुणरातिनृशंभोपुनरपिनमस्तेशिवविभो.नमोभूयोभूयःशिवशिवनमो
नीतशिवते॥३७॥कदाचिद्रन्यतेनिविद्वनिपतद्वृष्टिकनिकाःकदाचिन्नक्षत्राणपिशिकतलेशाः

पुनरोप२

राम
॥३५॥

कुशलिना॥अनंतैराकल्पंशिवगुणगुणांश्चरुसंनै.नशक्यतेतुतेगणायिमुखित्वापिसततं॥३८॥
मयाविज्ञायैषानिष्कामपिकृतायैतुमनसा.सकामेनामेयाःसततमपराधाबहुविधा॥तरेवर्क्षंतव्याक
चिदपिशरीरेणवचसा.कृतानैतेनूनंशिवशिवकृपासागरविभो॥३९॥प्रमादाद्यकेचिद्विततमपरा
धाविधिकृताःकृताःसर्वेतेपिप्रशंसमुपयीतुस्फुटतरं॥शिवश्रीमन्त्रंशंभोशिवशिवमहेशेतिचजपतु

ह

॥

श्रीविम
॥३६॥

तत्र

कचिद्विंशकारेशिवहरवसामिस्थिरतरं ॥४०॥ इति स्तुत्वा शिवं विष्णुः प्रणाम्य च मुहुर्मुहुः ॥ निर्विगोप्यव
सन्तुर्न कृतजतिपुटस्थिर ॥४१॥ तदा शिवः शिवरूपमादायो वाच सर्वगं ॥ भीषयन्नखिलाभूतान्
घनगंभीरया गिरा ॥४२॥ मदीयं रूपममलं कथं ज्ञेयं भवादृशैः ॥ यन्नेवेदं रपि ज्ञातमित्युक्तांतद
धेशिवः ॥४३॥ ततः पुनर्विधिसात्रज्ञसप्तैः समारंभेत् ॥ विष्णुश्च शिवतत्त्वज्ञानार्थमति यत्नतः

राम
॥३६॥

॥४४॥ तादृशं शिवमेवाच पूजयित्वा विसाम्पहं ॥ ताम्योममार्च्य देवेषु विनाशं भुंशनातनी ॥४५॥
नचापिशोकरं तिंगं पूजनीयं प्रयत्नतः ॥ विहायेवाप्य देवानी पूजनं शेष सर्वदा ॥४६॥ इति शिवर
हस्य श्रीविष्णुविरचितं महिमत्तोत्रं संपूर्णं ॥ ॥ श्रीनेपालसम्बत् १९४० वेशाख मासे ॥ शुक्लपक्षे ॥
दितीया तिथौ ॥ भरणी पर कृत्तिका नक्षत्रे ॥ आयुष्मान् योगे ॥ शनिवासरे ॥ श्रीशाम्भुशदाशिवप्रीत

श्रीवि.म
॥३७॥

ये श्रीललितापुरवं विलं सुकयगुकाथकोवाद्युयदेवज्ञसिद्धिमानेन स्वपुत्रदेवज्ञविरमानसिंह-
गममान-इन्द्रमानेभ्यहिताय श्रीविष्णुविरचितमहिमन्स्त्रीलेखितमभूत् ॥ शुभम् ॥

राम
॥३७॥